

Einstaklingakapping á bita og í ringum

Komandi leygardag verður kapping í amboðsfimleiki hildin í Høllini á Stórheyggi í Havn

FIMLEIKUR
tívdaskriv

Høllin á Stórheyggi verður á miðdegis leygardagin 16. desember karmur um einstaklingakapping í amboðsfimleiki. Havnar Fimleikafelag hevur boðið øllum fimleikafeløgnum í landinum at luttaka. Hesi feløg hava meldað til: Stókk,

Ljósi og Havnar Fimleikafelag.

Føroysku amboðsfimleikararnir hava seinastu árin spurt eftir kappingum afturat teimum báðum »FM fyrri li« og »FM fyrri einstaklingar«. Tíksil hevur Havnar Fimleikafelag tikið stig til at teir fimleikarar, ið eru 14 ár og eldri og venja til FM í amboðsfimleiki, fáa høvi at hittast í einstaklinga-kapping.

Triggjar kappingar verða í vetur: Byrja verður leygardagin 16. desember kl. 12. Næsta kappingin er sett til 13. januar 2001 og triðja tann 10. februar 2001. Allar

triggjar kappingarnar verða hestar í høllini á Stórheyggi. Bygnaurin í kappingini er, at leygardagin kappast genturnar á bita og dreingirnir í ringum. 13. januar er kappingin á gólvi — bæði fyrri gentur og dreingir - og 10. februar eru lop um hest á skránni.

Feløgini, ið meldað hava til fyrstu kappingina eru: Stókk, Ljósi og Havnar Fimleikafelag. Tey byrja kl. 12 og rokna verður við at kappast verður í umleið hálvan annan tíma.

Almenningurin hevur sjálvsagt møguleika at

skoðast einstaklingakappingina í amboðsfimleiki. Kostnaðurin er kr. 50,- fyri vaksin og kr. 20,- fyri børn.

Leygardagin verður kapping í amboðsfimleiki í Havn

Fótbóltsjólagávan kemur í dag

Fyri níggjundu ferð verður árbókin um føroyskan fótbólt í orðum, myndum og tølum givin út

Jákup Mørk

Hon er trúgv sum trølli, og tey seinnu árin man hon hava kenst seg væl undir mongum jólatrænum. Tað er árbókina um føroyskan

fótbólt, sum vit her sipa til. Føroyskur fótbóltur í 2000 í orðum og myndum kemur í bókabúðirnar í høvuðsstánum í dag, og í morgin verður hon at fáa kringlandið. Tað er forlagið Íróttarbókur, sum gevur út. Jóannes Hansen, Finnur Helmsdal og Ivan Eginsson hava lagt til rættis, og Hestprent hevur havt prentumsitingina um hendi.

Bókin er størri í ár, enn hon nakrantíð áður hevur

verið. Í fjør var hon 168 síður. Í ár er hon 180 síður. Flestu myndirnar eru úr Sosialinum, men í fororðunum verður sagt, at eisini í ár hava fótbóltsfeløg og einstaklingar verið fyrirkomandi, tá heitt hevur verið at tey um at fáa ávísar myndir. Bókin líkist henni frá í fjør. Í tølum, orðum og myndum verða øll umförini í landskappingini umrødd, og tað verður skrivað um øll liðini, sum eru umboðað

í 1. og 2. deild hjá monnum. Kvinnufótbólturin fær somu umrøðu, sum hann fekk í fjør. Øll hagtølini um kvinnufótbóltin eru í bókini. Ikki øll hagtølini úr innleiðandi umfarinum hava áður verið at sær í bløðunum.

Landsliðini – a og u-landsliðini verða umrødd, og so eru nógvar smærri søgur um fótbóltsári. Myndatekstirnir eru nágreiniligir, og tað er merkisvert, hvussu gott samband tað oftast er millum tað, sum verður umrøtt í orðum og myndir og myndatekstir.

Søgan

Føroyskar árbøkur hava ikki altíð verið so langlíviga. Tað kanska er tað rättari at siga, at tað hava so at siga ongantíð verið langlíviga. Í sjeytti árunum var onkur roynd gjørd at geva eina árbók út. Eftir nøkrum føðum øðrum datt bókin niðurfyri. Miðskeiðis í áttati árunum var ein nýggj roynd gjørd. Tann árbókin var ein íróttarárbók

burturav. Hon kom út triggjar ferðir. Síðsta ári var í 1987, so sást hon ikki aftur.

Tá tað ræður um árbøkur hevur bogin ongantíð verið so høgt spenit í Føroyum, sum hann var, tá Finnboði Ísakson síst í áttati árunum fór at geva árbók út. Bókin var tæðuliga íblást av tí donsku Hvem Hvad Hvor. Finnboði kallaði sína bók sera beinrakið Aftur og fram. Bókin snúði seg um øll møguleg víðurskiifti, hon fekk góða undirtøku fyrstu og áðru ferðina, men so kom kreppan, og fyrst í nítí árunum gjørdi Finnboði Ísakson av at bókin ikki skuldi koma út aftur.

Umframt fótbóltsárbókina hevur forlagið Íróttar-

bøkur áður givið tvær árbøkur út. Í 1993 kom Íróttarárbókin á fyrsta sinni. Hon er ikki komin tey seinastu árin. Ábyrgdarmenninir siga, at undirtøkan var ov lítil. Í 1995 royndi forlagið Íróttarbøkur seg við einari meiri almennari árbók, nevnd Ári 95, men hon kom bara hetta eina árið.

Frá forlagnum Íróttarbøkur verður sagt, at teir hava gjørt av í hvussu so er at geva eina fótbóltsárbók út afturat. Hvussu tað verður, tá tíggjunda bókin er givin út – um lív og heilsa verður – duga teir ikki at siga nú.

Støðan 1. Deild kvinnur									
	dystir	v	-	j	-	t	vunnin mál	tapt mál	mál-munur stig
1	VÍF	10	9	-	1	-	0	307	158 149 19
2	Stjørnan	10	9	-	1	-	0	286	207 79 19
3	VB	8	5	-	0	-	3	220	174 46 10
4	Kyndil	10	4	-	0	-	6	225	272 -47 8
5	Neistin	9	3	-	0	-	6	185	213 -28 6
6	Sóljan	10	1	-	1	-	8	193	266 -73 3
7	Tjaldur	9	0	-	1	-	8	137	263 -126 1

Støðan 1. Deild menn									
	dystir	v	-	j	-	t	vunnin mál	tapt mál	mál-munur stig
1	VÍF	10	9	-	1	-	0	331	246 85 19
2	StíF	12	7	-	1	-	4	355	313 42 15
3	Kyndil	10	4	-	3	-	3	287	257 30 11
4	Neistin	10	5	-	0	-	5	239	253 -14 10
5	H71	11	4	-	0	-	7	286	312 -26 8
6	Tjaldur	10	3	-	0	-	7	228	300 -72 6
7	KÍF	11	2	-	1	-	8	247	292 -45 5

Hilmar 90 ár!

Den 7. desember blev Hilmar Heinesen 90 ár. Han er samtidig den ældste nulevende døve person på Færøerne. Han har det meste af sit liv boet på Færøerne og man kan sige, at han har haft et positivt, sundt og spændende liv. Han voksede op i Miðvágur. Hvor han boede indtil han som 8-årig rejste til Danmark for at gå i skole. I årene fra 1918 til 1926 kom han aldrig til Færøerne. I 1926 blev han konfirmeret i Danmark.

Men dette år kom han også til Færøerne. Han begyndte med det samme at arbejde som snedker. Kort tid efter begyndte han forskelligt fiskearbejde. I 1930 blev han sømand og i 1937 rejste han tilbage til Danmark, hvor han arbejdede som landmand på en gård (Stendgården ved Haderslev), hvor andre døve også arbejdede.

Her arbejdede han indtil ca. 1941, hvor han flyttede til Nyborg og der begyndte han at arbejde ved Hjemmet for Døve Mænd. Fra denne tid, har Hilmar fortalt mange historier, bl.a. at i ca. 1943 var Hilmar og en ven ude at gå en tur. Venen hørte råb og larm rundt om sig.

De opdagede, at der kom en lastbil med “stikkere” ombord. De skød alle mennesker, som de mødte. Men Hilmar og venen nåede heldigvis at stikke af.

En anden gang var han en cykeltur sammen med en døv ven. De mødte to tyske soldater, som råbte: “Stands!”. Hilmar prøvede at forklare soldaten, at de var døve og kunne ikke høre. Tyskerne bad om legimation. Endelig forstod Hilmar og venen, hvad soldaten sagde og viste deres legimation frem. Legimationen viste, at de var døve. Til sidst var det i orden og de kunne passere og slap med livet i behold. Men Hilmar har sagt, at selve oplevelsen var forfærdelig!

1949 var året, hvor han permanent flyttede hjem til Færøerne. Her fik han med det samme arbejde ombord i en skonnert. Han har sejlet mange steder f.eks. Grønland, Island, Nordnorge osv. og kommunikationsproblemerne var få.

Skonnerten som han sejlede med, var som oftest fuld af fisk. Skonnertene dengang havde små både ombord, som de brugte til at sejle ud og fiske med, dvs. skonn-

erten var hovedbåden med de her småbåde. Hilmars båd var den som altid var fuldstastet. Det var kun fordi han var døv og arbejdede som en hest, uden at afbryde arbejdet for at snakke med de andre.

I gamle dage havde skibene ikke den samme teknologi, som de har nu til dags. De klarede sig uden, og Hilmar plejede at stå foran og dirigere båden væk fra skærene, fordi øjnene havde han gode.

I 1960'erne skete et uheld med skonnerten, den sank i Grønland. Imens sad Hilmar nederunder i Kabyssen og drak kaffe. Pludselig rystede

skonnerten og Hilmar løb ovenpå og spurgte de andre, hvad der skete. Da begyndte skibet at kæntré. Ingen havde tid til at tage sine ting med, men tænkte kun om at komme i redningsbådene og de var meget heldige, da en anden skonnert var lige i nærheden og alle mændene blev reddet ombord på denne skonnert. De, samt Hilmar, så skonnerten forsvinde ned i havet.

Hilmar var sømand til 1972. Men det betød absolut ikke, at han holdt op med at arbejde. Han begyndte at arbejde som altnuligmand – rundt omkring på Færøerne (specielt i Gøtu – bygd i

Eysturoy).

Hilmar har ikke holdt sig udenfor døveverdenen. Nej, han er faktisk den, der er mest aktivt for at møde op i vores Døvehus. Hvis en af os spørger han, om hans tid som sømand eller tiden i Danmark, er han altid åben og vil gerne fortælle os om den spændende tid.

Også har han været os en meget god støtte at sælge lodsedler og andet som han mener er til gavn for os døve og giver aldrig op.

I 1994 blev Hilmar Deyvafelag Føroya's første æresmedlem. At blive æresmedlem var for ham en stor ære. Og det betyder samtidigt, at Hilmar får alt gratis. I den første tid havde han svært ved at acceptere at få alt gratis, som de andre medlemmer betalte for.

Selv om Hilmar har nået den høje alder, møder han altid op i Døvehuset, det som måske kan holde ham tilbage er vejret. Den næstældste døve er Hermundur - 63 år gammel. Selv om det kan være ensomt oppe på “toppen”, har det ikke været noget problem for Hilmar og Hermundur at finde sig godt imellem os andre,

hvor den yngste er 13 år.

Kære Hilmar – Vi alle her på Færøernes Døveforening ønsker dig hjertelig tillykke med din 90 år fødselsdag og håber at du får en god dag sammen med din familie, døve og venner. Vi håber, at vi får mange gode og spændende år fremover sammen med dig. Tak for alt, hvad du er for os og har givet os. Herren velsigne din fremtid.

De kæreste hilsener

Deyvafelag Føroya
m/
Maria Ellefsen,
formand

Emmaus 80 ár

Í dag kann miðiónshúsi Emmaus í Klaksvík hátíðarhalda ein rundan dag. Húsið verður 80 ár í dag. Um vikuskiftið hevur miðiónshúsið hildið dagin.